

Begrippenlijst Beleggen

Beleggingscategorieën:

Aandelen en aandelenfondsen

Een aandeel is een bewijs van deelname in het kapitaal van een onderneming, je krijgt hiermee een stukje van een bedrijf in handen. Beleggen in aandelen kan door middel van het kopen van een aandeel in individuele bedrijven of door te beleggen in aandelenfondsen. Een aandelenfonds (beleggingsfonds) investeert vaak in tientallen verschillende aandelen tegelijk. Het voordeel hiervan is dat het risico meer gespreid wordt en de administratie van de aandelen wordt gedaan door een fondsbeheerder.

Vastgoed(aandelen)

Beleggen in vastgoed kan direct en indirect. Direct beleggen kan bijvoorbeeld door woningen of winkels aan te kopen. Indirect kan door participaties in beleggingsfondsen aan te kopen die beleggen in vastgoed. Dergelijke beleggingen worden vaak vastgoed aandelen genoemd omdat de waarde van deze beleggingsfondsen vaak meebeweegt met de algemene aandelenprijzen.

Obligaties

Dit is een verhandelbaar schuldbewijs voor een lening die door een overheid, bedrijf of andere instelling is aangegaan. Vaak wordt een obligatie dan ook uitgegeven door een overheid of onderneming. Het doel is om financiële middelen aan te trekken. Obligaties keren vaak jaarlijks een vast bedrag uit aan rente, ook wel coupon genoemd. Daarnaast betaalt degene die de obligatie heeft uitgegeven op de vervaldag het geleende kapitaal terug.

Hoogrentende obligaties

Dit zijn obligaties uitgegeven door bedrijven met een relatief lage kredietrating en dus een hoger risico. Deze vorm van obligaties kent door dit hogere risico een hoger rendement, beleggers willen namelijk gecompenseerd worden voor het hogere risico dat ze met dergelijke beleggingen lopen.

Bedrijfsobligatie

Een bedrijfsobligatie is een verhandelbaar schuldbewijs uitgegeven door bedrijven.

Liquiditeiten

Dit zijn direct ter beschikking staande geldmiddelen, bijvoorbeeld kortlopende deposito's.

Beleggingsfonds

Een beleggingsfonds is een mandje met een mix van verschillende beleggingen. Beleggingsfondsen bieden een grote spreiding van beleggingen over verschillende bedrijven of sectoren. Daardoor loop je vaak wat minder risico bij het beleggen in een beleggingsfonds. De totale waarde van de beleggingen binnen een beleggingsfonds wordt het fondsvermogen genoemd.

Benchmark

Is een meetlat of ijkpunt waarmee de prestaties van een beleggingsfonds of vermogensbeheerder kunnen worden beoordeeld. Bij beleggen wordt een benchmark gebruikt om aan te geven hoe goed de vermogensbeheerder presteert. Als het rendement van de vermogensbeheerder hoger is dan het rendement van de benchmark, dan heeft hij goed gepresteerd. Als de rendementen lager dan de benchmark zijn dan is het minder goed gegaan. Een benchmarkindex wordt veelal gebruikt als benchmark bij fondsbeleggen, dit is een mandje van bijvoorbeeld een aantal aandelen. De totale waarde van alle uitstaande aandelen bepaalt de waarde van een index; fluctuaties in de waarde van de index worden daarom veroorzaakt door koersfluctuaties van de in de index opgenomen aandelen. Bekende voorbeelden van indices zijn AEX, Dow Jones en S&P 500.

Bewaarnemer (Custodian)

Een Custodian is een financiële partij die effecten (bijv. aandelen of obligaties) bewaart en administreert.

Credit rating (kredietwaardigheid)

De credit rating geeft de kredietwaardigheid van een bepaalde belegging of onderneming weer. Credit ratings worden vastgesteld door onafhankelijke gespecialiseerde bureaus.

Derivaten

Derivaten zijn financiële producten waarvan de waarde is gebaseerd op een onderliggende waarde zoals bijvoorbeeld een aandeel of een index (bijv. de AEX-index). De letterlijke vertaling van derivaat is afgeleide. Een derivaat geeft de koper het recht of de plicht om iets voor een bepaalde koers te kopen of te verkopen. Datgene wat gekocht of verkocht mag worden is de onderliggende waarde. De waarde van een derivaat hangt dus samen met die van de onderliggende waarde zoals de waarde van een aandeel, grondstof of vreemde valuta. De hoofdvormen van derivaten zijn opties, futures- en forward contracten.

Dividend

Is een winstuitkering van een onderneming aan haar aandeelhouders. Deze uitkering is in geld (cash dividend) of in aandelen (stockdividend). De hoogte van deze dividenduitkering is meestal gerelateerd aan de hoogte van de behaalde winst.

Dividendterugvordering

Een Nederlandse belegger in aandelen kan te maken krijgen met belastingheffing op ontvangen dividenden (dividendbelasting). Om te voorkomen dat het dividend op buitenlandse aandelen in Nederland en in het buitenland wordt belast heeft Nederland met veel landen belastingverdragen afgesloten. Op basis van deze belastingverdragen kan een Nederlandse belegger onder bepaalde omstandigheden de ingehouden belasting op buitenlandse dividenden (gedeeltelijk) terugvragen.

Entry and exit fee

Is a payment that the entering / leaving party pays when buying / selling units of an investment fund. These costs can be charged to protect the existing participants of the investment fund, as they must be compensated for any transaction costs that the investment fund has to incur in the case of entrants and exits.

ESG-criteria

Criteria in relatie tot milieu, maatschappij en bestuur (Environmental, Social and Governance; ESG). Bij het beoordelen van een belegging wordt nadrukkelijk gekeken naar deze criteria, naast de gebruikelijke financiële en economische zaken. Voorbeelden van deze criteria zijn bijvoorbeeld de CO₂ uitstoot van een bedrijf, de bescherming van werknemersrechten en bestuurlijke aspecten zoals de aanwezigheid van een onafhankelijk bestuur.

In- en uitstapvergoeding

Is een vergoeding die de in-/uittredende partij betaalt bij het aan-/verkopen van participaties van een beleggingsfonds. Deze kosten kunnen in rekening gebracht worden om de bestaande participanten van het beleggingsfonds te beschermen, deze moeten namelijk gecompenseerd worden voor eventuele transactiekosten die het beleggingsfonds moet maken bij in- en uittreeders.

Inflatie (bescherming)

Inflatie is een stijging van het algemene prijspeil in de economie, het houdt in dat geld minder waard wordt. Je kunt minder met dezelfde hoeveelheid geld kopen dan ervoor. Inflatie wordt uitgedrukt als de procentuele jaarlijkse prijsstijging van een verzameling (mandje) van veelgebruikte consumptieartikelen. Een belegger loopt het risico dat de inflatie (en daarmee de kosten) stijgt, terwijl de waarde van de beleggingen niet dezelfde waardeontwikkeling laat zien. Een belegger kan dit inflatierisico afdekken door te beleggen in inflatie gerelateerde beleggingsproducten (zoals bijvoorbeeld Inflation Linked Staatsobligaties die zijn opgenomen in de Matching fondsen).

Leverage (hefboomwerking)

Is het verhogen (of verlagen) van het beleggingsrendement door een belegging te financieren met vreemd vermogen (geleend geld).

OCF/LKF (Ongoing Charges Figure / Lopende Kosten Factor)

Dit zijn de doorlopende kosten in beleggingsfondsen, bijvoorbeeld kosten voor het vermogensbeheer, het fondsmanagement, de accountant en distributiekosten. Deze kosten worden vaak als percentage van het totale fondsvermogen weergegeven.

Leverage

Is increasing (or decreasing) the investment return by financing an investment with loan capital (borrowed money).

PRI

'Principles for Responsible Investment'. Deze principes zijn opgesteld door de Verenigde Naties en bieden een standaard voor verantwoord beleggen in relatie tot milieu, maatschappij en corporate governance (ESG) factoren. Organisaties die in het beleggingsproces rekening willen houden met duurzaamheid volgen deze principes.

Renterisico en gevoeligheid

Rente is de vergoeding die iemand ontvangt voor het uitlenen van zijn of haar geld en die betaald wordt door degene die het geld leent, het kan gezien worden als de prijs voor het beschikbaar stellen van kapitaal. Het renterisico is het risico dat de waarde van beleggingen daalt als de rente op de financiële markten stijgt. Met rentegevoeligheid wordt bedoeld de verandering van de waarde van een belegging als gevolg van een verandering in deze rentestanden. Een langere looptijd van een belegging betekent vaak een hogere gevoeligheid voor een verandering in de rente.

Rente- en inflatieswaps

Een swap staat voor het uitruilen van waarden en risico's tussen twee partijen. Een swap wordt hoofdzakelijk gebruikt om rente-, inflatie- en andere risico's af te dekken.

Een renteswap wordt ingezet om renterisico's af te dekken. Hierbij worden de variabele rente en de vaste rente uitgewisseld tussen twee partijen. Hierbij ontvangt één partij de variabele rente terwijl het de vaste rente betaalt aan de tegenpartij. Een renteswap biedt zo bescherming tegen schommelingen in de rente.

Een inflatieswap wordt gebruikt om het inflatierisico over te dragen van de ene partij naar de andere partij door middel van een uitwisseling van geldstromen. Bij een inflatieswap betaalt de ene partij een vaste rente over een kapitaal terwijl de andere partij een variabele rente betaalt die gekoppeld is aan de ontwikkeling van de inflatie.

Securities Lending

Het tijdelijk uitlenen van beleggingen (bijvoorbeeld aandelen of obligaties) met onder andere als doel het genereren van extra rendement of tijdelijke liquiditeit.

Stewardship (rentmeesterschap)

Een overkoepelende term voor het (actief) aangaan van de dialoog met de ondernemingen waarin wordt belegd en gebruik maken van het recht om te stemmen tijdens aandeelhoudersvergaderingen. Zo kunnen beleggers activiteiten van bedrijven/overheden stimuleren die gericht zijn op waardeontwikkeling op de lange termijn.

Tegenpartijrisico

Het risico dat een tegenpartij van een transactie niet aan zijn contractuele verplichtingen (betaling) kan voldoen.

Valutarisico en afdekking

Het risico dat de waarde van beleggingen (negatief) wordt beïnvloed door schommelingen in de wisselkoersen van vreemde valuta's (niet Euro). Beleggers hebben vaak beleggingen in de portefeuille die zijn genoteerd in een vreemde valuta (bijv. aandelen van Amerikaanse bedrijven). Wanneer de waarde van deze vreemde valuta daalt ten opzichte van de eigen lokale valuta (Euro voor een Nederlandse belegger) verliest de belegger rendement op haar beleggingen door wisselkoersschommelingen.

Vastrentende waarden

Dit is een verzamelnaam voor beleggingen waarop in principe een vaste rentevergoeding en een vaste looptijd geldt. Voorbeelden van vastrentende waarden zijn staatsobligaties, bedrijfsobligaties, onderhandse leningen en hypotheekleningen.

Zakelijke waarden

Verzamelnaam voor beleggingen in risicovollere beleggingen zoals aandelen en beleggingen in vastgoed.